

Arrest

nr. 191 958 van 13 september 2017
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN, IVe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, op 20 januari 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 december 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 24 januari 2017 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 juni 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juni 2017.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat X, die *loco* advocaat X verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché X, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Syrische nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 19 december 2007 (bijlage 26) en heeft zich een vijfde keer vluchteling verklaard op 2 april 2012.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 2 april 2012 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 20 juli 2012.

1.3. Op 3 september 2012 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus omdat er op dat moment in verzoekers

regio van herkomst in Syrië sprake was van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

1.4. Verzoeker werd op 30 juni 2014 door de Correctionele rechtbank te Antwerpen bij verstek veroordeeld tot 12 maanden gevangenisstraf wegens diefstal door middel van braak, inklimming of valse sleutels van een onbepaald aantal dozen werkkledij ter waarde van ongeveer 40.000 euro en wegens het gepoogd hebben onbepaalde zaken die hem niet toebehoorde(n) door middel van braak, inklimming of valse sleutels bedrieglijk weg te nemen, het voornemen om deze misdaad te plegen zich geopenbaard hebbende door uitwendige daden die een begin van uitvoering van die misdaad uitmaakten, en alleen ten gevolge van omstandigheden van de wil van de dader onafhankelijk zijn gestaakt of hun uitwerking hebben gemist.

Verzoeker werd vervolgens op 17 juni 2015 door de Correctionele rechtbank te Gent veroordeeld tot 12 maanden gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor zes maanden van de uitgesproken gevangenisstraf) wegens diefstal van 8,5 ton tweedehandskledij en een inpakmachine, met de omstandigheid dat de diefstal gepleegd werd door middel van braak, inklimming of valse sleutels.

Op 29 september 2015 werd verzoeker door de Correctionele rechtbank te Dendermonde veroordeeld tot 40 maanden gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor de helft van de uitgesproken gevangenisstraf) wegens bendevoorming en het meermaals door middel van braak, inklimming of valse sleutels, ten nadele van verschillende benadeelden, verschillende roerende goederen die hen niet toebehoorden bedrieglijk weggenomen te hebben.

1.5. Bij schrijven van 14 juli 2016 verzocht de Dienst Vreemdelingenzaken de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

1.6. Verzoeker werd op 13 december 2016 gehoord door het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.7. Op 20 december 2016 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus omdat werd vastgesteld dat verzoeker een ernstig misdrijf heeft gepleegd. Deze beslissing werd op dezelfde dag aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart geboren te zijn in Saraqeb, provincie Idlib, de Syrische nationaliteit te bezitten en een Arabische moslim te zijn. Op jonge leeftijd verhuisde u met uw familie naar Nairab (Idlib). U woonde er tot uw vertrek uit het land, omstreeks 1999. Datzelfde jaar kwam u in België aan. In de loop der jaren reisde u regelmatig naar Spanje en Nederland.

Op 20 december 2007 vroeg u in België een eerste keer asiel aan, u had tot dan gewacht omdat u voor represailles van de Syrische overheid vreesde. Op 25 februari 2008 oordeelde de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) dat u afstand had gedaan van uw asielaanvraag daar u zich niet had aangeboden voor het gehoor en hiervoor geen rechtvaardiging had gegeven.

Op 9 juli 2009 diende u voor de tweede keer een asielaanvraag in. Op 15 december 2009 nam het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat u zich niet aangeboden had voor het gehoor en hiervoor geen geldige reden had opgegeven.

Op 9 april 2010 diende u een derde asielaanvraag in. U verklaarde dat u in Syrië duivenmelker was. In 2006 brak er vogelgriep uit en de burgemeester van uw woonplaats, die vogels haatte, greep de gelegenheid aan om in uw afwezigheid de vogels te doden. Toen u dit ontdekte kwam het tot een handgemeen met de burgemeester. U sloeg hem met een ijzeren buis op het hoofd. Vervolgens zocht u toevlucht bij een vriend, waar u vernam dat de Criminele Veiligheid naar u op zoek was. Een week later bezweek de burgemeester aan zijn verwondingen. Uit vrees voor wraak door diens familie ontvluchtte u

het land. Later vernam u dat u bij verstek tot tien jaar gevangenisstraf was veroordeeld. Op 14 september 2010 oordeelde het CGVS dat er geen geloof kon worden gehecht aan uw asielmotieven en werd er in uw hoofde een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen.

Op 4 januari 2011 diende u een vierde asielaanvraag in, doch op 7 februari 2011 nam de DVZ een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een asielaanvraag omdat u geen nieuwe elementen aanhaalde (bijlage 13quater).

Op 2 april 2012 diende u een vijfde asielaanvraag in en op 20 juli 2012 werd u nogmaals door het CGVS gehoord. U verklaarde dat uw dorp werd vernield en dat uw familie het land had verlaten. Daarnaast werd u in Syrië bij verstek veroordeeld tot vijf jaar gevangenis op basis van de valse beschuldiging dat u traktaten tegen het regime had verdeeld. Daarnaast verklaarde u dat u sinds het uitbreken van de Syrische revolutie politiek actief was. U nam onder meer deel aan een dertigtal manifestaties en participeerde ook in diverse vergaderingen. U had naar eigen zeggen iedere dag contact met de oppositie. In januari 2011 richtte u samen met een zestal andere mensen de 'Vereniging van de Weldaad' op, een organisatie die kleding verzamelt en naar 'de rebellen' stuurt. Tevens fungeerde u als contactpersoon van de organisatie. Daarnaast was u betrokken bij het 'Comité Belge pour soutenir la révolution Syrienne'. U beweerde dat uw naam en foto terug te vinden waren op de website van de inlichtingendienst van de luchtmacht. U vreesde dat men u bij terugkeer naar Syrië op de luchthaven zou oppakken en dat u zou verdwijnen.

Op 3 september 2012 nam het CGVS in hoofde van u een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Er kon namelijk geen geloof worden gehecht aan uw voorgehouden vrees voor vervolging. Op basis van de veiligheidssituatie in uw land van herkomst, Syrië, maakte u wel aanspraak op de subsidiaire beschermingsstatus. U ging niet in beroep tegen de beslissing van het CGVS.

Op 30 juni 2014 werd u door de Correctionele rechtbank te Antwerpen bij verstek veroordeeld tot 12 maanden gevangenisstraf voor één feit van een diefstal met braak en één poging tot diefstal met braak.

U werd vervolgens op 17 juni 2015 door de Correctionele rechtbank te Gent veroordeeld tot 12 maanden gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor zes maanden van de uitgesproken gevangenisstraf) wegens diefstal van 8,5 ton tweedehandskledij en een inpakmachine.

Op 29 september 2015 werd u door de Correctionele rechtbank te Dendermonde veroordeeld tot 40 maanden gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor de helft van de uitgesproken gevangenisstraf) wegens diefstal met braak en bendevorming.

Op 16 februari 2016 diende u vanuit de gevangenis van Nijvel een zesde asielaanvraag in nadat u ambtelijk werd geschrapt uit het register van de gemeente Anderlecht, wat tot de intrekking van uw verblijfskaart leidde. Via een nieuwe asielaanvraag hoopte u uw statuut te verlengen en een nieuwe verblijfskaart te krijgen. Verder verwees u nogmaals naar de oorlogssituatie in Syrië. U voegde er aan toe dat u België als 'uw land' beschouwt. Ter staving van uw asielaanvraag legde u uw Syrische identiteitskaart voor.

Op 14 juli 2016 verzocht de DVZ de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen om de mogelijkheid van intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus te evalueren, en een advies te geven in het kader van een eventuele verwijderingsmaatregel.

In het kader van deze procedure legt u een kopie voor van uw Syrische identiteitskaart (dd. 20/04/2005 + vertaling).

B. Motivering

Er dient door het CGVS te worden opgemerkt dat, niettegenstaande u op 5 september 2012 de status van subsidiaire beschermde werd toegekend, heden uw subsidiaire beschermingsstatus wordt ingetrokken.

Immers, er dient gewezen te worden op een nieuw element in uw administratief dossier, meer bepaald het vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen van 30 juni 2014 en het vonnis van de Correctionele rechtbank te Dendermonde van 29 september 2015.

Artikel 55/5/1, §2 juncto artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet stipuleert dat de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus kan intrekken indien er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat de vreemdeling een ernstig misdrijf gepleegd heeft. Hierbij dient benadrukt te worden dat het CGVS gebonden is door de kwalificatie van de inbreuk en de vaststelling van de strafmaat bepaald in het kracht van gewijsde gegane vonnissen van 30 juni 2014 en 29 september 2015.

Uit het vonnis van 30 juni 2014 blijkt dat u voor een diefstal met braak en een poging tot diefstal met braak veroordeeld werd tot een hoofdgevangenisstraf van 12 maanden. De rechter oordeelde: "Beklaagden beoogden louter snel geldgewin, zonder enig respect voor de eigendomsrechten van anderen. Een ernstig effectieve gevangenisstraf is voor beklagden gepast gelet op de aard en de ernst van de feiten. Een gevangenisstraf is tevens noodzakelijk ter bescherming van de maatschappij."

*U werd vervolgens op 29 september 2015 veroordeeld door de Correctionele rechtbank te Dendermonde tot 40 maanden gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende 5 jaar voor de helft van de uitgesproken gevangenisstraf) wegens diefstal met braak en bendevorming. U maakte deel uit van een bende die zich gespecialiseerd had in inbraken in opslagplaatsen en loodsens (waar kledij, lompen of stoffen werden bewaard) en het stelen van voertuigen en nummerplaten. De Correctionele rechtbank achtte de feiten die u ten laste werden gelegd als bewezen en oordeelde (zie pag. 6 vonnis): "Beklaagden pleegden **bijzonder ernstige feiten**. De eerste, de tweede, **de vierde**, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende en de elfde beklagden maakten zich - in wisselende samenstellingen - schuldig aan talrijke inbraken in opslagplaatsen en loodsens voornamelijk in de omgeving van Dendermonde en het Brusselse. Zij maakten deel uit van een bende die zich gespecialiseerd heeft in inbraken in opslagplaatsen en loodsens waar voornamelijk kledij, lompen of stoffen worden bewaard. Deze beklagden gingen bijzonder goed georganiseerd te werk. Zij beschikten bovendien over een afzetmarkt voor de gestolen goederen (...). **Eenieder hield bij het plegen van deze strafbare feiten enkel rekening met het eigen financieel gewin. Er werd niet stilgestaan bij de materiële en psychische gevolgen van hun daden voor de slachtoffers.** Inbraken door rondtrekkende daders zijn een echte plaag, en verhogen het onveiligheidsgevoel. De beklagden brachten schade toe aan bedrijven die op een legale manier inkomsten wensen te verwerven. Zij verstoorden onder economische orde. **Hun handelingen moeten dan ook principieel ernstig worden bestraft.**"*

Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat u zowel op 30 juni 2014, als op 29 september 2015 veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Bijgevolg dient de subsidiaire beschermingsstatus die u eerder werd toegekend, heden te worden ingetrokken.

Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van uw subsidiaire beschermingsstatus aan te brengen, werd u op 13 december 2016 gehoord voor het CGVS.

Ter uwer verdediging erkent u criminele feiten te hebben gepleegd. U wijt dit aan het feit dat u zich door verkeerde personen liet omringen, u illegaal in het land verbleef, en u het moeilijk had om in uw levensonderhoud te voorzien. U voegt er aan toe dat u uw straf heeft uitgezeten en uw leven een andere wending heeft gegeven. Ondertussen heeft u een job op de markt (al dan niet officieel) en 'verdient u uw brood op een fatsoenlijke wijze'. U wijst er vervolgens op dat u ondertussen 17 jaar in België verblijft, dat u België als uw tweede land beschouwt, dat u het land nooit kwaad zal doen, en dat u familieleden naar België wil halen. U leert de taal en gaat naar school. Bovendien helpt u de politie van Anderlecht waar mogelijk. U belooft het CGVS om niet langer criminele feiten te plegen en vraagt het CGVS hulp om uw verblijfssituatie in orde te maken (zie CGVS, p. 4, 8-9, 10).

Deze argumenten doen geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat u zowel in juni 2014 als in september 2015 veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Het is immers de aard en de ernst van de strafbare feiten die van doorslaggevend belang zijn bij het bepalen of het misdrijf waarvoor u veroordeeld bent een ernstig misdrijf betreft. De kwalificatie van de door u gepleegde feiten als 'ernstig' en de veroordeling door een Belgische rechtbank worden door u echter niet betwist.

Ook de door u neergelegde kopie van uw Syrische identiteitskaart doet geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen. Deze bevestigt hoogstens uw identiteit en nationaliteit, zaken die momenteel niet ter discussie staan.

Ter volledigheid wijst het CGVS er op dat u op het moment van het gehoor vastzat in de gevangenis van Sint-Gillis op verdenking van nieuwe feiten. U werd bij een politiecontrole opgepakt toen u zich als passagier in een gestolen wagen bevond. Volgens u gaat het om een misverstand en was u er niet van op de hoogte dat de wagen gestolen was (zie CGVS, p. 2, 5, 8).

Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

C. Conclusie

Steunend op artikel 55/5/1 §2, 1° van de Vreemdelingenwet wordt uw subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken.”

2. Over de rechtspleging

In zijn schrijven aan de eerste voorzitter en kamervoorzitter van 16 juni 2017 vraagt verzoeker om de behandeling van voorliggende zaak uit te stellen. Hij wijst erop dat de Raad bij arrest nr. X van 8 februari prejudiciële vragen heeft gesteld aan het Hof van Justitie en dat hieromtrent op de website van de Raad het volgende wordt meegedeeld: “De Raad stelt de vraag naar de (rechts)geldigheid van deze nieuwe reden tot “weigering van de vluchtelingenstatus” in het licht van artikel 18 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie en artikel 78 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie, welke binnen de Europese Unie het recht op asiel waarborgen en de verplichting voorzien tot conformiteit van het afgeleid Unierecht met de fundamentele beginselen van het internationaal recht, in de eerste plaats het Vluchtelingenverdrag van 1951, en in het bijzonder artikel 1, A en F ervan. De Raad is zelf niet bevoegd om een bepaling van afgeleid Unierecht ongeldig te verklaren, en acht het nodig om prejudiciële vragen te stellen aan het Hof van Justitie van de Europese unie omtrent de verenigbaarheid van artikel 14, §5 van de Richtlijn 2011/95/EU met artikel 18 van het Handvest van de grondrechten en artikel 78 van het Verdrag betreffende de werking van de Europese Unie.” Verzoeker meent dan ook dat een uitstel van voorliggende zaak, in afwachting van het antwoord van het Hof van Justitie, zich opdringt. Er anders over oordelen zou immers inhouden dat, terwijl een driedelige kamer van de Raad prejudiciële vragen stelt aan het Europees Hof van Justitie, een andere kamer zou oordelen dat het antwoord op die vragen zo duidelijk (negatief) is dat dit antwoord niet hoeft te worden afgewacht, aldus verzoeker. Verzoeker herhaalt de vraag tot uitstel ook ter terechtzitting.

De Raad benadrukt dat verzoeker er volledig aan voorbij gaat dat de door hem aangehaalde prejudiciële vragen en het antwoord hierop *in casu* niet relevant zijn, daar de thans bestreden beslissing geen weigering van de vluchtelingenstatus in toepassing van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet doch een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus betreft, gesteund op artikel 55/5/1, §2, 1° *juncto* artikel 55/4 §1, c) van de Vreemdelingenwet. Deze problematiek vormt niet het onderwerp van de door de Raad bij arrest nr. X van 8 februari 2017 gestelde prejudiciële vragen.

Er is dan ook geen reden voorhanden om uitstel te verlenen.

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/3 en 52/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet), voert verzoeker in een eerste onderdeel aan dat hij in geval van terugkeer naar Syrië een gegronde vrees voor vervolging koestert en dat hij bijgevolg erkend dient te worden als vluchteling. In een tweede onderdeel argumenteert verzoeker dat hij niet kan uitgesloten

worden van de vluchtelingenstatus daar de door hem gepleegde strafbare feiten in België plaatsvonden en de feiten bovendien niet als ernstig of bijzonder ernstig kunnen worden beschouwd.

3.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van de artikelen 48/4, 55/5/1 en 62 van de Vreemdelingenwet en het zorgvuldigheidsbeginsel, betwist verzoeker in een eerste onderdeel dat de door hem gepleegde misdrijven ernstig zijn. In een tweede onderdeel voert verzoeker aan dat hij door de bestreden beslissing in een "legaal vacuüm" belandt en stelt hij dat de bestreden beslissing op dit punt niet afdoende gemotiveerd is.

3.3.1. Als bijlage aan het verzoekschrift worden volgende stavingstukken gevoegd: een uittreksel uit het Cedoca-rapport "*Syrië. Veiligheidssituatie*" van 14 augustus 2014, het rapport "*Syria: Compulsory military service, including age of recruitment, length of service; occasions where proof of military service status is required; whether the government can recall individuals who have already completed their compulsory military service; penalties for evasion 2008-July 2014*" van Immigration and Refugee Board of Canada van 13 augustus 2014, het artikel "*The Syrian regime forcibly recruits civilians in regions under its control*" van Syrian Network for Human Rights, het artikel "*Harrowing accounts of torture, inhuman conditions and mass deaths in Syria's prisons*" van Amnesty International van 18 augustus 2016, het rapport "*Syria: Stories behind photos of killed detainees*" van Human Rights Watch van 16 december 2015, het artikel "*All sides in Syria killing thousands of detainees in crimes against humanity, UN Reports*" van United Nations News Centre van 8 februari 2016, een samenvatting van het "*Report of the Independent International Commission of Inquiry on the Syrian Arab Republic*" van UN Human Rights Council van 11 februari 2016 en het artikel "*Idlib likely to be Syria's next bloody theater after Aleppo*" van Fox News van 18 december 2016.

Bij aangetekend schrijven van 16 juni 2017 legt verzoeker een aanvullende nota neer waarin hij in een eerste onderdeel kort repliceert op een passage uit de verweernota en waarin hij in een tweede onderdeel om uitstel verzoekt.

3.3.2. Als bijlage aan de verweernota worden de documenten betreffende verzoekers zesde asielaanvraag gevoegd, met name een bijlage 26 *quinquies* d.d. 16 februari 2016, een schriftelijke verklaring meervoudige asielaanvraag met vertaling, een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag d.d. 11 januari 2017 en de briefwisseling in verband met de kennisgeving van deze beslissing.

3.4.1. Blijkens de bestreden beslissing wordt de aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus ingetrokken omdat (i) hij bij vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen van 30 juni 2014 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden wegens diefstal met braak en poging tot diefstal met braak, hij vervolgens bij vonnis van de Correctionele rechtbank te Dendermonde van 29 september 2015 werd veroordeeld tot 40 maanden gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende vijf jaar voor de helft van de uitgesproken gevangenisstraf) wegens diefstal met braak en bendevoering, zodat dient te worden vastgesteld dat hij zowel op 30 juni 2014 als op 29 september 2015 werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet en de subsidiaire beschermingsstatus die hem eerder werd toegekend heden dient te worden ingetrokken, (ii) de redenen die hij heeft aangebracht voor het behoud van zijn status een behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus niet kunnen wettigen daar zijn argumenten dat hij zich door verkeerde personen liet omringen, hij illegaal in het land verbleef en hij het moeilijk had om in zijn levensonderhoud te voorzien, dat hij zijn straf heeft uitgezeten en zijn leven een andere wending heeft gegeven, dat hij ondertussen een job op de markt (al dan niet officieel) heeft en zijn brood op een fatsoenlijke wijze verdient, dat hij ondertussen 17 jaar in België verblijft, dat hij België als zijn tweede land beschouwt, dat hij het land nooit kwaad zal doen, dat hij familieleden naar België wil halen, dat hij de taal leert en naar school gaat, dat hij de politie van Anderlecht helpt waar mogelijk en hij belooft om niet langer criminele feiten te plegen geen enkele afbreuk doen aan de vaststelling dat hij zowel in juni 2014 als in september 2015 veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet en (iii) de door hem neergelegde kopie van zijn Syrische identiteitskaart geen afbreuk doet aan het voorgaande daar deze hoogstens zijn identiteit en nationaliteit bevestigt, gegevens welke niet ter discussie staan.

3.4.2. De Raad stelt derhalve vast dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele

motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet voldaan (RvS 5 februari 2007, nr. 167.477; RvS 31 oktober 2006, nr. 1.64.298; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.358; RvS 10 oktober 2006, nr. 163.357; RvS 21 september 2005, nr. 149.149; RvS 21 september 2005, nr. 149.148). Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. Daarnaast blijkt uit het verzoekschrift dat verzoeker de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht *in casu* is bereikt (RvS 21 maart 2007, nr. 169.217). Het tweede middel kan in zoverre niet worden aangenomen. De Raad stelt vast dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus van 20 december 2016 (CG nr. X), op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. De middelen zullen dan ook onder meer vanuit dit oogpunt worden onderzocht (RvS 25 juni 2004, nr. 133.153).

3.5. De Raad benadrukt vooreerst dat de bestreden beslissing een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus betreft, gesteund op artikel 55/5/1, §2, 1° *juncto* artikel 55/4 §1, c) van de Vreemdelingenwet. Deze beslissing is gebaseerd op de vaststelling dat verzoeker zowel op 30 juni 2014 als op 29 september 2015 definitief veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf. Verzoeker wordt aldus geenszins uitgesloten van de vluchtelingenstatus en evenmin wordt hem de vluchtelingenstatus geweigerd omdat hij een gevaar vormt voor de samenleving zodat de aangevoerde schending van artikel 52/4 van de Vreemdelingenwet en de verwijzing in het verzoekschrift naar artikel 1F van het Verdrag van Genève iedere juridische grondslag mist en de uitgebreide uiteenzetting dienaangaande in het verzoekschrift *in casu* dan ook niet dienstig is.

Daarnaast kan verzoeker niet worden gevolgd waar hij het advies in de bestreden beslissing aangaande de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet – hetgeen *in casu* stipuleert dat verzoeker noch direct, noch indirect mag worden teruggeleid naar Syrië – aangrijpt om te stellen dat door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet wordt betwist dat hij in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus zodat hem bijgevolg deze status dient te worden toegekend daar artikel 1F van de Vluchtelingenconventie niet op hem van toepassing is. Deze door verzoeker gedane gevolgtrekking vindt niet de minste steun in de bestreden beslissing, die louter de intrekking van de op 3 september 2012 aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus betreft. De Raad wijst er te dezen op dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen in deze beslissing van 3 september 2012 oordeelde dat geen geloof kan worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden vrees voor vervolging doch dat hij op basis van de veiligheidssituatie in zijn land van herkomst, Syrië, wel aanspraak maakte op de subsidiaire beschermingsstatus. Uit het loutere feit dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen krachtens artikel 57/6 eerste lid, 14° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/5/1, § 3 van diezelfde wet verplicht is om, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies te verstrekken over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en het gegeven dat *in casu* het advies luidt dat een verwijderingsmaatregel niet verenigbaar is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan aldus bezwaarlijk worden besloten dat verzoeker naar het oordeel van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen thans wel in aanmerking zou komen voor de vluchtelingenstatus. Wat betreft dit advies, verwijst de Raad verder naar hetgeen wordt uiteengezet onder punt 3.8..

Waar verzoeker voorts gewag maakt van een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar Syrië, wijst de Raad erop dat het voorwerp van onderhavig beroep zich dient te beperken tot de beslissing tot intrekking van de op 3 september 2012 aan verzoeker toegekende subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° *juncto* artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. In tegenstelling tot wat wordt voorgehouden in het verzoekschrift en de aanvullende nota, kan een nieuwe beoordeling van de verklaarde nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet niet het voorwerp uitmaken van huidige beroepsprocedure. Verzoeker is gehouden om eventuele nieuwe elementen ter adstructie van zijn verzoek om de vluchtelingenstatus te verkrijgen, waaronder zijn vrees om in geval van terugkeer naar

Syrië gerekruteerd te worden om er zijn dienstplicht te vervullen, kenbaar te maken via de geëigende procedure, zijnde een nieuw asielverzoek. De uitgebreide argumentatie dienaangaande in het verzoekschrift en de documenten die ter staving van deze uiteenzetting aan het verzoekschrift werden gevoegd kunnen in het kader van onderhavige procedure aldus niet in aanmerking worden genomen. De Raad stelt in dit verband nog vast dat uit de als bijlage aan de verweernota gevoegde stukken blijkt dat verzoeker op 16 februari 2016 een zesde asielaanvraag indiende. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oordeelde op 11 januari 2017 dat er geen nieuwe elementen voorhanden waren die de kans aanzienlijk groter maken dat verzoeker in aanmerking komt voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet en besloot tot de niet-inoverwegingname van deze asielaanvraag.

3.6. De bestreden beslissing werd genomen in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° en §3 van de Vreemdelingenwet.

Artikel 55/5/1, §2, 1° luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen trekt de subsidiaire beschermingsstatus in :*

1° ten aanzien van de vreemdeling die met toepassing van artikel 55/4, §§ 1 of 2 uitgesloten wordt of had moeten zijn; (...)”

Artikel 55/5/1, § 3 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt: *“Wanneer de Commissaris-generaal de subsidiaire beschermingsstatus intrekt met toepassing van paragraaf 1 of van paragraaf 2, 1°, verstrekt hij in het kader van zijn beslissing een advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4.”*

De bestreden beslissing bestaat derhalve uit twee onderdelen die als op zichzelf staand moeten worden beschouwd.

3.7. Het eerste onderdeel van de bestreden beslissing heeft betrekking op de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus in toepassing van artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet ingevolge de vaststelling dat *in casu* verzoeker veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet.

De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft deze bevoegdheid op grond van artikel 57/6, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet, dat luidt als volgt: *“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen is bevoegd: (...)*

6° om de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus op grond van de artikelen 55/3/1 en 55/5/1 in te trekken;”

Artikel 55/5/1 werd ingevoegd in de Vreemdelingenwet bij artikel 10 van de wet van 10 augustus 2015 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen om beter rekening te houden met de bedreigingen voor de samenleving en de nationale veiligheid in de aanvragen tot internationale bescherming (BS 24 augustus 2015). Uit de memorie van toelichting bij genoemd artikel blijkt dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de subsidiaire beschermingsstatus moet intrekken wanneer *a posteriori* blijkt dat een van de uitsluitingsclausules op de vreemdeling had moeten worden toegepast tijdens de asielprocedure, of als hij onder dergelijke uitsluitingsclausules valt na de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

Artikel 55/4, §1 van de Vreemdelingenwet bepaalt: *“Een vreemdeling wordt uitgesloten van de subsidiaire beschermingsstatus wanneer er ernstige redenen zijn om aan te nemen dat:*

a) hij een misdrijf tegen de vrede, een oorlogsmisdrijf of een misdrijf tegen de menselijkheid heeft gepleegd zoals gedefinieerd in de internationale instrumenten waarmee wordt beoogd regelingen te treffen ten aanzien van dergelijke misdrijven;

b) hij zich schuldig heeft gemaakt aan handelingen welke in strijd zijn met de doelstellingen en beginselen van de Verenigde Naties als vervat in de preambule en de artikelen 1 en 2 van het Handvest van de Verenigde Naties;

c) hij een ernstig misdrijf heeft gepleegd;

Het eerste lid is van toepassing op personen die aanzetten tot of anderszins deelnemen aan de hierboven genoemde misdrijven of daden.”

In de memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de invoering van artikel 55/4 van de Vreemdelingenwet wordt “voor de invulling van het begrip ‘ernstig misdrijf’ mutatis mutandis verwezen [...] naar de punten 155 tot 158 van de ‘Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié au regard de la Convention de 1951 et du Protocole de 1967 relatifs au statut de réfugiés’, uitgegeven door de UNHCR (Genève, 1979, herwerkt in januari 1992, niet beschikbaar in het Nederlands)”. Hieruit volgt dat het bedoelde misdrijf voldoende ernstig moet zijn, waarvoor rekening moet worden gehouden met de aard van de daad, de daardoor veroorzaakte schade, de wijze waarop het misdrijf werd gesteld, de strafmaat en de vraag of de meerderheid van de rechtspraak de daad als ernstig beschouwt. Er moet rekening worden gehouden met alle pertinente factoren, inbegrepen de eventuele verzachtende maar ook verzwarende omstandigheden zoals het strafregister van de betrokkene. Het feit dat de betrokkene zijn straf reeds heeft uitgezeten of gratie of amnestie heeft gekregen, moet eveneens in rekening worden gebracht. De individuele verantwoordelijkheid voor een ernstig misdrijf moet blijken en deze vloeit in het algemeen voort uit het feit dat de betrokkene bewust het misdrijf heeft gepleegd of er op substantiële wijze aan heeft bijgedragen. Het is niet vereist dat hij het misdrijf fysiek heeft gepleegd, het aanzetten tot, de medeplichtigheid of de deelname aan een gemeenschappelijk criminele onderneming kunnen volstaan.” (Parl. St. Kamer, 2005-2006, nr. 2578/001, 109)

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker bij vonnis van de Correctionele rechtbank te Antwerpen van 30 juni 2014 werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 12 maanden wegens diefstal met braak en poging tot diefstal met braak. In de straftoemeting overwoog de rechter “Beklaagden beoogden louter snel geldgewin, zonder enig respect voor de eigendomsrechten van anderen. Een ernstig effectieve gevangenisstraf is voor beklagden gepast gelet op de aard en de ernst van de feiten. Een gevangenisstraf is tevens noodzakelijk ter bescherming van de maatschappij. Zo een bestraffing beantwoordt best aan de preventieve en repressieve doeleinden van de straf.” (p. 6 van het vonnis).

Verzoeker werd vervolgens bij vonnis van de Correctionele rechtbank te Dendermonde van 29 september 2015 veroordeeld tot 40 maanden gevangenisstraf (met uitstel van tenuitvoerlegging gedurende vijf jaar voor de helft van de uitgesproken gevangenisstraf) wegens diefstal met braak en bendevoorming. Verzoeker maakte deel uit van een bende die zich gespecialiseerd had in inbraken in opslagplaatsen en loodsen (waar kledij, lompen of stoffen werden bewaard) en het stelen van voertuigen en nummerplaten. De Correctionele rechtbank achtte de feiten die verzoeker ten laste werden gelegd als bewezen en oordeelde in de straftoemeting als volgt: “Beklaagden pleegden bijzonder ernstige feiten. De eerste, de tweede, de vierde, de vijfde, de zesde, de zevende, de achtste, de negende en de elfde beklagde maakten zich - in wisselende samenstellingen - schuldig aan talrijke inbraken in opslagplaatsen en loodsen voornamelijk in de omgeving van Dendermonde en het Brusselse. Zij maakten deel uit van een bende die zich gespecialiseerd heeft in inbraken in opslagplaatsen en loodsen waar voornamelijk kledij, lompen of stoffen worden bewaard. Deze beklagden gingen bijzonder goed georganiseerd te werk. Zij beschikten bovendien over een afzetmarkt voor de gestolen goederen (...). Eenieder hield bij het plegen van deze strafbare feiten enkel rekening met het eigen financieel gewin. Er werd niet stilgestaan bij de materiële en psychische gevolgen van hun daden voor de slachtoffers. Inbraken door rondtrekkende daders zijn een echte plaag, en verhogen het onveiligheidsgevoel. De beklagden brachten schade toe aan bedrijven die op een legale manier inkomsten wensen te verwerven. Zij verstoorden onder economische orde. Hun handelingen moeten dan ook principieel ernstig worden bestraft.” (p. 43 van het vonnis).

Verzoekers handelingen, *in casu* diverse diefstallen met braak en bendevoorming, zijn niet te verzoenen met de humanitaire inslag van het subsidiaire beschermingsstatuut en de daaruit voortvloeiende internationale bescherming. De door verzoeker gepleegde misdrijven, waarvoor hij definitief werd veroordeeld op 30 juni 2014 en op 29 september 2015, dienen te worden gekwalificeerd als ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Deze vaststelling volstaat om, steunend op artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet, over te gaan tot intrekking van de aan verzoeker op 3 september 2012 toegekende subsidiaire beschermingsstatus. Dat verzoeker zich niet schuldig maakte aan moord, verkrachting of een andere misdaad die de fysieke integriteit van een persoon aantastte doet geen afbreuk aan het voorgaande.

De door verzoeker tijdens het gehoor aangehaalde argumenten en neergelegde documenten kunnen het behoud van zijn subsidiaire beschermingsstatus niet wettigen. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan worden bijgetreden waar dienaangaande in de bestreden beslissing wordt overwogen als volgt: “Teneinde u de kans te bieden argumenten voor het eventuele behoud van

uw subsidiaire beschermingsstatus aan te brengen, werd u op 13 december 2016 gehoord voor het CGVS.

Ter uwer verdediging erkent u criminele feiten te hebben gepleegd. U wijt dit aan het feit dat u zich door verkeerde personen liet omringen, u illegaal in het land verbleef, en u het moeilijk had om in uw levensonderhoud te voorzien. U voegt er aan toe dat u uw straf heeft uitgezeten en uw leven een andere wending heeft gegeven. Ondertussen heeft u een job op de markt (al dan niet officieel) en 'verdient u uw brood op een fatsoenlijke wijze'. U wijst er vervolgens op dat u ondertussen 17 jaar in België verblijft, dat u België als uw tweede land beschouwt, dat u het land nooit kwaad zal doen, en dat u familieleden naar België wil halen. U leert de taal en gaat naar school. Bovendien helpt u de politie van Anderlecht waar mogelijk. U belooft het CGVS om niet langer criminele feiten te plegen en vraagt het CGVS hulp om uw verblijfssituatie in orde te maken (zie CGVS, p. 4, 8-9, 10).

Deze argumenten doen geen enkele afbreuk aan de vaststelling dat u zowel in juni 2014 als in september 2015 veroordeeld werd voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, c) van de Vreemdelingenwet. Het is immers de aard en de ernst van de strafbare feiten die van doorslaggevend belang zijn bij het bepalen of het misdrijf waarvoor u veroordeeld bent een ernstig misdrijf betreft. De kwalificatie van de door u gepleegde feiten als 'ernstig' en de veroordeling door een Belgische rechtbank worden door u echter niet betwist.

Ook de door u neergelegde kopie van uw Syrische identiteitskaart doet geen afbreuk aan de bovenstaande vaststellingen. Deze bevestigt hoogstens uw identiteit en nationaliteit, zaken die momenteel niet ter discussie staan."

3.8. Het tweede onderdeel van de bestreden beslissing vloeit voort uit artikel 57/6 eerste lid, 14° van de Vreemdelingenwet *juncto* artikel 55/5/1, § 3 van diezelfde wet. Krachtens deze bepaling verstrekt de commissaris-generaal, wanneer hij van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus dient ingetrokken te worden op grond van artikel 55/5/1, § 1 of § 2, 1°, een advies over de vraag of een verwijderingsmaatregel naar het land van herkomst van de betrokkene in overeenstemming is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen adviseerde als volgt: *"Wanneer de Commissaris-generaal van oordeel is dat de subsidiaire beschermingsstatus moet ingetrokken worden omdat de asielzoeker uitgesloten wordt of had moeten zijn in de zin van artikel 55/4 dient hij een advies te verstrekken over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.*

Het CGVS is van oordeel dat u noch direct of indirect mag worden teruggeleid naar Syrië. Een verwijderingsmaatregel is niet verenigbaar met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet."

De Raad verwijst te dezen naar rechtspraak van de Raad van State waar met betrekking tot het advies over de verenigbaarheid van een verwijderingsmaatregel met de artikelen 48/3 en 48/4 het volgende werd gesteld: *"Al komt dit advies voor in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus als instrumentum, het is te onderscheiden van die beslissing als negotium. Enerzijds vormt de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus enkel een beslissing tot intrekking van die status en houdt ze geen verwijderingsmaatregel in, anderzijds gaat het advies van de commissaris-generaal slechts vooraf aan een eventuele door de bevoegde overheid afzonderlijk te nemen verwijderingsmaatregel. Het advies is niet bindend en wijzigt de rechtstoestand van de betrokkene niet. Bijgevolg vormt het advies geen aanvechtbare rechtshandeling."* (RvS arr. nr. 234.824 van 24 mei 2016).

Waar verzoeker aanhaalt dat hij in een "legaal vacuüm" terecht komt door de bestreden beslissing daar enerzijds wordt beslist tot de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus en anderzijds wordt geoordeeld dat een verwijderingsmaatregel strijdig is met de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waardoor hij geen verblijfsrecht heeft in België maar evenmin kan worden teruggestuurd naar Syrië, herhaalt de Raad vooreerst dat de bestreden beslissing uiteen valt in twee van elkaar los staande delen, zijnde de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus en het voormelde advies, en dat dit advies in het kader van het onderhavige beroep niet aanvechtbaar is. Er is bovendien geen enkele wettelijke bepaling die de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt om de gevolgen van de intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus voor de persoonlijke situatie van de betrokkene in België mee te nemen in zijn beoordeling en dienaangaande een motivering op te nemen in de beslissing tot intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus. Verzoekers betoog omtrent het juridisch vacuüm waarin hij stelt terecht te zijn

gekomen, doet overigens geen afbreuk aan de in de bestreden beslissing terecht gedane vaststellingen en kan dan ook niet leiden tot hervorming/vernietiging van de bestreden beslissing.

3.9. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier en dat verzoeker in een persoonlijk onderhoud de kans heeft gekregen om de redenen aan te halen waarom zijn status behouden dient te blijven. De Raad stelt vast dat de commissaris-generaal verzoekers dossier op een individuele wijze heeft beoordeeld en zijn beslissing heeft genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak. Dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

3.10. In acht genomen wat vooraf gaat is de Raad van oordeel dat zich actueel een intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus opdringt zoals bepaald in artikel 55/5/1, §2, 1° van de Vreemdelingenwet daar niet kan betwijfeld worden dat verzoeker definitief werd veroordeeld voor een ernstig misdrijf in de zin van artikel 55/4, §1, eerste lid, c) van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

4. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De intrekking van de subsidiaire beschermingsstatus wordt bevestigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend zeventien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,
dhr. W. MULS,
mevr. C. DIGNEF,

kamervoorzitter,
rechter in vreemdelingenzaken,
rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS